

**Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011**

**Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a
Școlii GŌJŪ-ROMÂNIA KARATE-DŌ**

dr. Florin-Gheorghe Mageriu (7 DAN GŌJŪ-KENSHA)

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

ABSTRACT

În lucrarea „*Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ-ROMÂNIA KARATE-DŌ*” se expune o abordare holistică și contextuală asupra metodologiei educaționale practicate într-o școală românească de arte marțiale.

În introducere sunt expuse atât filiațiile școlii respective cu Școala japoneză GŌJŪ-KENSHA KARATE-DŌ și TAIJI QUAN în ce privește finalitățile generale educaționale, cât și specificitatea școlii românești în ce privește obiectivele educaționale, curriculumul educațional și metodologia acesteia.

În primul capitol al lucrării sunt definite succint, principalele concepte ale *Teoriei interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare*, acestea constituind cadrul teoretic pentru abordarea metodologiei educaționale specifice Școlii GRK .

În cel de-al doilea capitol sunt prezentate elementele care definesc diversitatea și unitatea în metodologia educațională a școlii de arte marțiale, de referință aici.

Lucrarea se încheie cu câteva *concluzii finale* în care se subliniază valoarea teoretică și practică a metodologiei educaționale prezentate.

Conferința Națională de Arte Marțiale Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

Introducere

Școala GŌJŪ-ROMANIA KARATE-DŌ (*GRK*) își are originea în Școala japoneză GŌJŪ-KENSHA KARATE-DŌ și TAIJI QUAN, și astfel împărtășește cu aceasta aceleași finalități educaționale generale (*ideal, scop*) dar diferă de aceasta prin finalitățile educaționale particulare (*obiectivele* pe nivele și etape, de învățământ) și în consecință, prin curriculumul educațional și metodologia educațională.

Idealul educațional al Școlii *GRK* este:

Omul capabil de autocontrol optim asupra realizării propriei identități, în interacțiunile sale diverse și probabilist-variabile, cu mediul său extern.

Scopul educațional al Școlii *GRK* este:

Formarea și dezvoltarea la practicant, a unei dispoziții aptitudinale care să îl facă apt de acțiune oportună și adecvată în orice condiții ale vieții sale sociale (profesionale, familiale, etc.).

Fără a se intra în detalii, se poate menționa că obiectivele educaționale ale Școlii *GRK* se diferențiază întâi pe nivele de învățământ — *Pământ (10 - 1)KYU, Om (1 - 5)DAN, Cer (6 - 10)DAN* — și pe etapele de învățământ ale fiecăruia dintre aceste nivele.

Metodologia educațională a Școlii *GRK*, este rezultatul unei îndelungate cercetări științifice, începută în anul 1982 și finalizată temporar (în 1999) prin teza de doctorat cu titlul „Educația psiho-fizică în Școala românească de KARATE- DŌ, GŌJŪ-ROMÂNIA”.

Spun *finalizată temporar* deoarece această cercetare științifică a continuat neîntrerupt până în prezent, generând perfecționări ale metodologiei respective, și va continua și în viitor.

Cadrul conceptual al acestei metodologii este constituit de *Teoria interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare*, teorie elaborată de mine pe baza unor studii documentare complexe asupra metafizicii chineze antice, cu scopul de a realiza o interpretare adecvată și consistentă pentru noțiunile și simbolurile care apar în lucrările de arte marțiale ale unor autori extrem-orientali.

I. Elemente de teoria interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare

Teoria interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare, constituie o interpretare în limbajul logico-matematic al epistemologiei moderne, asupra modelelor paradigmatiche YIN-YANG și WU XING, din metafizica antică chineză, validitatea acestora din urmă rezultând (indirect) din eficiența unor practici tradiționale chineze fundamentate pe acestea: medicina prin acupunctură, exercițiile terapeutice QI GONG, artele marțiale, etc. Utilizarea acestor modele paradigmatic se întemeiază pe faptul ca ele oferă o perspectivă holistică supra interacțiunii, oricare ar fi aceasta.

Teoria de referință tratează procesualitatea interacțiunii a două sau mai multe entități, explicând condițiile în care aceasta poate constitui un sistem operațional cu autoorganizare.

Conferința Națională de Arte Marțiale Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

În contextul acestei teorii, identitatea unei interacțiuni ca sistem operațional cu autoorganizare, are cinci dimensiuni:

- **dimensiunea funcțională**, care vizează funcțiile operațional-sistemice ale interacțiunii, în orice moment al desfășurării acesteia;
- **dimensiunea structurală**, care vizează tipurile de situații interacționale proprii interacțiunii, ca stări posibile ale identității acesteia, în fiecare moment al desfășurării sale;
- **dimensiunea energetică**, exprimând faptul că orice interacțiune implică existența unui suport energetic specific identității sale;
- **dimensiunea informațională**, exprimând faptul că orice suport energetic este și purtător de informație;
- **dimensiunea calitativă**, exprimând într-un tot unitar de o calitate definită, toate cele patru dimensiuni, definite mai sus.

Un astfel de sistem (hipercomplex cu autoorganizare) este și *comportamentului uman al unei persoane* în interacțiunile sale sociale, autoorganizarea sa constând în realizarea efectivă a stării celei mai adecvate a sistemului, relativ la condițiile contextuale, dintr-o mulțime de astfel de stări posibile, mulțime stocată de funcția operațional-interacțională **integrativă** a identității persoanei de referință.

În cadrul prezentei lucrări, se vor trata doar două dintre dimensiunile identității unei interacțiuni constituită ca sistem operațional cu autoorganizare, și anume:

- **dimensiunea funcțională**, pe care se definește un *mod procesual-funcțional*, (**MPF**) al sistemului interacțiunii, constituit din cinci faze funcționale (prima dintre cele enumerate, fiind *integratorul* celorlalte patru care sunt *constructive*) — **Pământ (P)**, **Metal (M)**, **Apă (A)**, **Lemn (L)**, **Foc (F)** — interconexate prin patru tipuri de raporturi specifice (interpretarea diagramei WU XING din metafizica antică chineză). Aceste cinci faze funcționale vor constitui, în ponderi diferite, matricile de control funcțional, $\mu_v^{(n)} \in M_v \Big|_{\substack{v=\text{varietatea sistemului} \\ (v \geq 2) \in N}}$, ale fiecărei stări structurale a sistemului identității interacțiunii.
- **dimensiunea structurală**, în cadrul căreia sunt definite stările structurale ale sistemului identității interacțiunii, $u_v^{(n)} \in U_v^0 \Big|_{\substack{v=\text{varietatea sistemului} \\ (v \geq 2) \in N}}$, constituind interpretarea diagramei BAGUA TAIJI din aceeași metafizică antică chineză.

Prin **organizarea** identității unei interacțiuni ca sistem operațional cu autoorganizare, se înțelege ordinea de control a structurii sale, adică existența unui control (bazat pe o lege de ordine) al dimensiunii funcționale a identității interacțiunii, asupra dimensiunii structurale a acesteia. Altfel-zis, o situație interacțională a sistemului interacțiunii, este o unitate structural-funcțională, adică o asociere între o stare structurală și o stare funcțională corespunzătoare, ale acestuia.

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

Mai precis, fiecare stare structurală a sistemului este controlată de către o stare funcțională a sa corespunzătoare celei structurale, starea funcțională fiind constituită din implicarea tuturor fazelor operațional-funcționale constructive în acest control, cu ponderi variabile (specifice pentru fiecare stare structurală) legate între ele printr-o lege de ordine exprimând faza operațional-funcțională integrativă a realizării identității sistemului.

Organizarea identității unui astfel de sistem implică două nivele și anume: cel al *organizării generale* și respectiv cel al *organizării locale*, ultimul fiind determinat de primul ca parte a acestuia.

Astfel această *organizare* (care este prin caracteristicile sale, o *autoorganizare*) poate fi scrisă sub forma unei **matrici a organizării generale**, $(MOG)_v^0$, a sistemului identității interacțiunii:

$$(MOG)_v^0 = \left[\begin{array}{cc} u_v^{(0)} [\mu_v^{(0)}] & [\mu_v^{(n)}] \mu_v^{(n)} \\ \dots & \dots \\ u_v^{(\frac{n-1}{2})} [\mu_v^{(\frac{n-1}{2})}] & [\mu_v^{(\frac{n+1}{2})}] \mu_v^{(\frac{n+1}{2})} \end{array} \right] / \begin{array}{l} u_v^{(n)} \in U_v^0 \\ \mu_v^{(n)} \in M_v \end{array} / \begin{array}{l} (v \geq 2) \in N \\ n \in N_v \subset N \\ N_v = \{0,1,2,3,\dots,(2^v - 1)\} \end{array}$$

Câmpul structural-funcțional, $(CSF)_v^0$, al organizării identității unei interacțiuni (ca sistem operațional cu autoorganizare) este un concept prin care se exprimă faptul că trecerea de la o stare structural-funcțională la alta, implică realmente o schimbare a *organizării locale* de realizare a identității interacțiunii, schimbare definită printr-un anume vector de **efort al schimbării**, poziționat precis într-un câmp vectorial unitar, al tuturor acestor *schimbări*.

Prin urmare se poate spune că reprezentarea grafică a unui $(CSF)_v^0$, exprimă tocmai *unitatea de autoorganizare* a sistemului interacțiunii asupra realizării identității acesteia (exprimată într-o mulțime de stări structural-funcționale).

II. Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GRK

Educația, definită la modul cel mai general, este modificare a personalității fiecăruia dintre membrii unei colectivități umane, orientată însă prin necesitățile interacțional-sociale dintre aceștia, constituite mai mult sau mai puțin conștient, ca finalități ale acesteia, în cadrul comunității respective.

Ca proces social, *educația* se realizează prin succesiunea fazică a celor *cinci funcții operațional-interacționale*⁽¹⁾ ale sale:

⁽¹⁾ Mageriu Florin-Gheorghe — „The annual operational systemic design of the school psycho-educational process”, Ed. Lord & Co., Perth, 2007, p.(39 - 40)

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

- **proiectarea educațională, (Pr)** — determinarea *finalităților educaționale* și a modalităților de realizare a acestora;
- **informarea, (If)**, (sau corespunzător, *predarea*, cum o numește pedagogia uzuală, în cazul educației formale clasice) — accesarea *cunoștințelor* necesare realizării finalităților educaționale definite anterior;
- **învățarea, (Îv)** — formarea de *deprinderi*, pe baza cunoștințelor accesate anterior;
- **aplicarea, (Ap)**, (sau *învățarea aprofundată*, cum o numește pedagogia clasică) — formarea *obișnuințelor* de a soluționa eficient probleme practice, prin utilizarea într-o manieră adecvată la situația dată, a deprinderilor formate anterior;
- **evaluarea, (Ev)** — transformarea obișnuințelor formate anterior în *priceperi (competențe)* de rezolvare creativă a unor probleme practice prin aprecierea repetată a asupra calității și nivelului acestor rezolvări.

Modul procesual-funcțional al educației din Școala GRK este cel specific *educației formale*, adică are ca integrator faza funcțională a *proiectării educaționale, (Pr)*. În abordarea procesului educațional al Școlii GRK se ia în considerare faptul că acesta se desfășoară în cadrul unui *context funcțional* complex constituit în principal din:

- funcția generală **Activitate**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *formă (Fm)*, *echilibru (Ec)*, *acord (Ad)*, *oportunitate (Op)*, al căror *integrator* este funcția *armonie (Ar)*;
- funcția generală **Aptitudini**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *cunoștințe (cu)*, *deprinderi (dp)*, *obișnuințe (ob)*, *priceperi (pp)*, al căror *integrator* este funcția *dispoziție aptitudinală (DA)*;
- funcția generală **Motricitate**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *viteză (vi)*, *forță (fo)*, *rezistență (rz)*, *îndemânare (id)*, al căror *integrator* este funcția *coordonare (Co)*;
- funcția generală **Psihic**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *senzorio-percepție (sp)*, *afectiv-motivație (am)*, *imaginație (im)*, *gândire (gd)*, al căror *integrator* este funcția *memorie (me)*;
- funcția generală **Trebuințe**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *t. fiziologice (t.Fz)*, *t. de securizare (t.Sz)*, *t. de apartenență, asociere (t.As)*, *t. de prestigiu (t.Pg)*, al căror *integrator* este funcția *t. realizării de sine (t.RS)*;
- funcția generală **Personalitate**, constituită din funcțiile fazic-funcționale constructive: *cultură (Cl)*, *emoționalitate (Emt)*, *agreabilitate (Agb)*, *extroversie (Ext)*, al căror *integrator* este funcția *conștiinciozitate (Cșt)*.

Universul stărilor structurale, $u_v^{(n)} \in U_v^0 \Big|_{\substack{v=\text{varietatea sistemului} \\ (v \geq 2) \in N}}$, din sistemul metodologic al Școlii GRK, este constituit din opt tipuri fundamentale de exerciții educaționale:

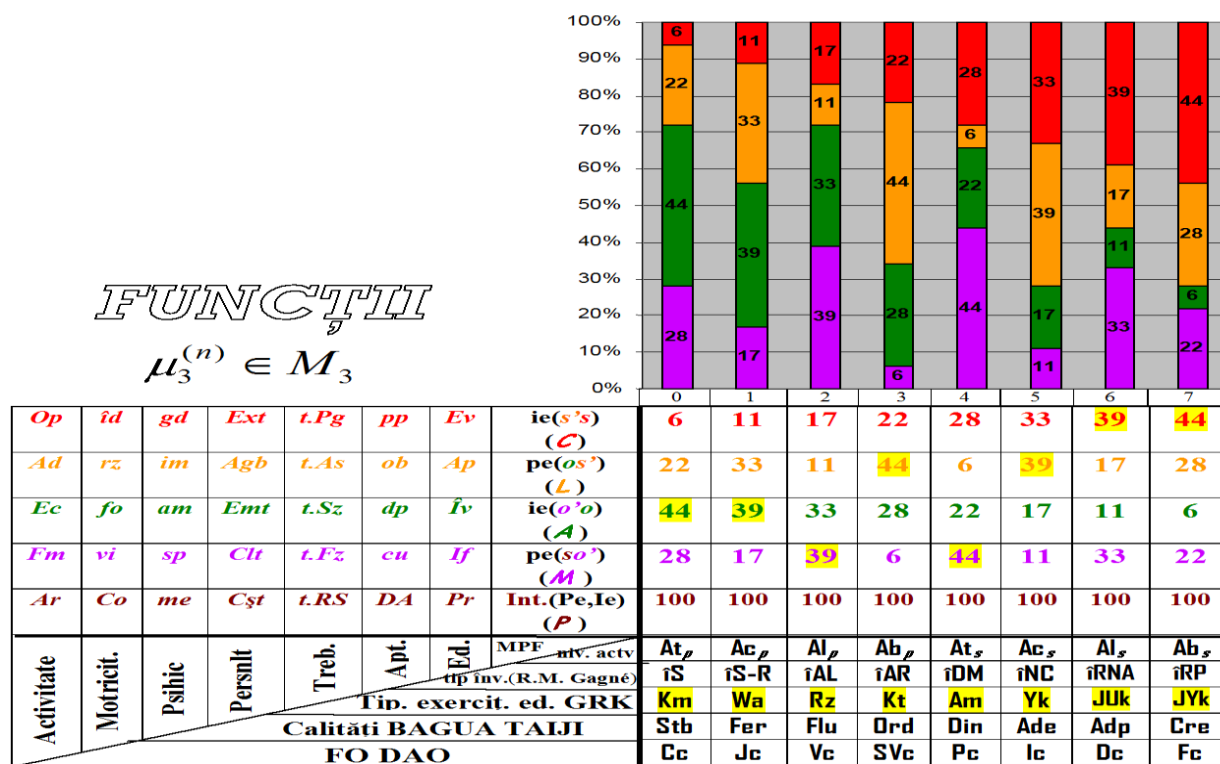
- **KAMAE (Km)** — *act primar (At_p)* — *învățarea semnalelor (i.S)*
- **WAZA (Wa)** — *acțiune primară (Ac_p)* — *învățarea legăturii stimul-răspuns (i.S-R)*
- **RENZOKU WAZA (Rz)** — *lanț acțional primar (Al_p)* — *învățarea asocierii liniare de unități stimul-răspuns (i.AL)*
- **KATA (Kt)** — *arbore acțional primar (Ab_p)* — *învățarea asocierii ramificate de unități stimul-răspuns (i.AR)*
- **ATEMI (Am)** — *act secundar (At_s)* — *învățarea discriminării multiple (i.DM)*
- **YAKUSOKU KUMITE (Yk)** — *acțiune secundară (Ac_s)* — *învățarea noțiunilor concrete (i.NC)*
- **JU KUMITE (Juk)** — *lanț acțional secundar (Al_s)* — *învățarea regulilor, noțiunilor abstracte (i.RNA)*
- **JIYU KUMITE (JYk)** — *arbore acțional secundar (Ab_s)* — *învățarea rezolvării de probleme (i.RP)*

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

Aceste exerciții educaționale sunt utilizate în contextul a două principale *universuri* de stări structurale contextuale:

- universul *calităților BAGUA TAIJI* („cele opt trigrame ale marelui pol”), constituit din *calitățile*⁽²⁾ necesar de a fi realizate corespunzător în practică, pentru fiecare dintre exercițiile respective — *stabilitatea (Stb)*, *fermitatea (Fer)*, *fluentea (Flu)*, *ordinea (Ord)*, *dinamicitatea (Din)*, *aderența (Ade)*, *adaptabilitate (Adp)*, *creativitatea controlată (Cre)*;
- universul **FO DAO** („Calea lui Buddha”) constituit din opt instanțe, fiecare exprimând în cazul practicii educaționale de referință aici, modalitatea de abordare a unui exercițiu pentru a realiza eficient, funcția sa educațională – *concentrarea corectă (Cc)*, *judicata, conexiunea corectă (Jc)*, *vorbirea corectă (Vc)*, *stilul de viață corect (SvC)*, *vederea, perceperea corectă (Pc)*, *interpretarea corectă (Ic)*, *decizia corectă (Dc)*, *făptuirea corectă (Fc)*.

Fără a intra în detalii matematice, se reprezintă (în ponderi procentuale) toate aceste condiționări contextuale (funcționale și structurale) în *Diagrama contextului structural-funcțional al utilizării exercițiilor educaționale în Școala GRK*, din fig. 1:

$u_3^{(n)} \in U_3^0$
STRUCTURI

fig. 1

Valoarea practică a *diagramei de context* din fig.1, constă în aceea că orientează eficient activitatea educațională în Școala GRK, indicând caracteristicile ponderale ale matricii funcționale de control pentru fiecare dintre tipurile fundamentale de exerciții educaționale ale școlii, pe baza cărora caracteristici se selectează cele mai potrivite exerciții pentru fiecare dintre fazele funcționale ale procesului educațional de referință aici.

⁽²⁾ Prelucrare după: Caba Teodora dr., Caba Teodor dr. — „Diagnostic, tratament și puncte noi în acupunctură”, Ed.Anandakali, Sibiu, 2000, p.314

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

De exemplu, pentru *evaluarea educațională*:

- sunt **potrivite** tipurile (Am), (Yk), (JUK), (JYk), dintre acestea, *ultimele două* fiind cele mai potrivite;
- sunt **nepotrivite** tipurile (Km), (Wa), (Rz), (Kt), dintre acestea *primele două* fiind cele mai nepotrivite.

Unitatea metodologică a educației din Școala GRK este o consecință a organizării acesteia pe principiile *teoriei interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare*. Expresia acestei unități o constituie *reprezentarea grafică a* $^{GRK}(CSF)_3^0$, în fig.2.:

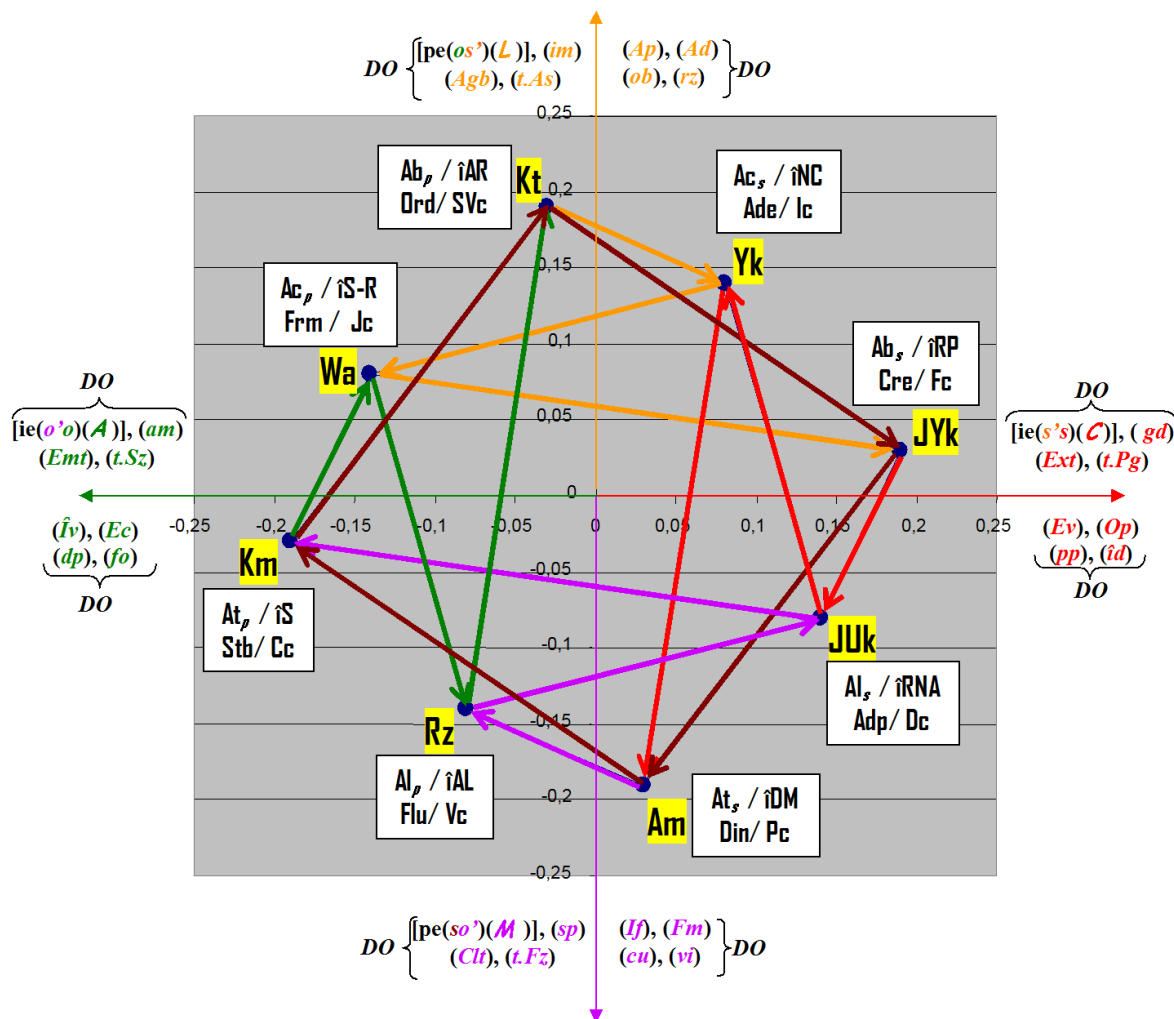

fig. 2

Câteva concluzii finale

Modelarea descrisă foarte pe scurt aici, se bazează pe o viziune holistică asupra procesualității educaționale în domeniul artelor marțiale, putând să constituie un cadru descriptiv-explicativ pentru relevarea particularităților celor mai profunde ale acestora și astfel a valorii lor educaționale pentru omul contemporan.

Valoarea practică a acestei modelări constă în marea sa putere orientativă pentru planificarea și conducerea unui proces educațional pe domeniul artelor marțiale.

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011

BIBLIOGRAFIE SELECTIVA:

1. .: — „YI JING”, Ed. HERALD, București, 2003
2. Albu Gabriel — „O psihologie a educației”, Ed. Institutul European, Iași, 2005
3. Arseni C., Golu M., Dănilă I. — „Psihoneurologie”, Ed. Academiei R.S.R., București, 1983
4. Caba Teodor — „Funcția energetică a organismului și mecanismele acupuncturii”, Ed. Litera, București, 1980
5. Caba Teodora dr., Caba Teodor dr.— „Diagnostic, tratament și puncte noi în acupunctură”, Ed. Anandakali, Sibiu, 2000
6. Davitz Joel R., Ball Samuel—„Psihologia procesului educațional”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1978
7. Demeter Andrei — „Bazele fiziologice și biochimice ale calităților fizice”, Ed. Sport-Turism, București, 1981
8. Demeter Andrei — „Bazele fiziologice și biochimice ale formării deprinderilor motrice”, Ed. Sport-Turism, București, 1982
9. Despeux Catherine — „TAIJI QUAN — arte marțiale tehnica di lunga vita”, Ed. Mediterranee, Roma, 1991
10. Dragnea Adrian, Bota Aura — „Teoria activităților motrice”, Ed. Didactică și Pedagogică SA, București, 1999
11. Enăchescu Constantin — „Tratat de igienă mintală”, Ed. Polirom, Iași, 2004
12. Gagné Robert M. — „Condițiile învățării”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1975
13. Ionel Viorel — „Pedagogia situațiilor educative”, Ed. Polirom, Iași, 2002
14. Ionescu Dan Raul — „O hermeneutică matematică a mitului și simbolului”, Ed. Sagitarius, București, 1998
15. Ionescu-Tîrgoviște C. — „Teoria și practica acupuncturii moderne”, Ed. Academiei Române, București, 1993
16. Kaiten Nukariya — „Istoria ZEN-ului”, Ed. Herald, București, 2005
17. Kramer Mihai — „Psihologia stilurilor de gândire și acțiune umană”, Ed. Polirom, Iași, 2002
18. Landsberg Max — „Coaching”, Ed. *Curtea Veche*, București, 2005
19. Mageriu Florin-Gheorghe — „The annual operational systemic design of the school psycho-educational process”, Ed. Lord & Co., Perth, 2007
20. Năgârjuna — „Tratat despre *CALEA DE MIJLOC*”, Ed. Herald, București, 2000
21. Ohtsuka Tadahiko — „GÖJŪ-KENSHA KARATE-DŌ KYOHON”, Ed. © T. Otsuka, Tokyo, 1977
22. Ohtsuka Tadahiko — „GÖJŪ-KENSHA «TAIJI QUAN» KYOHON”, Ed. © T. Otsuka, Tokyo, 1982
23. Robinet Isabelle — „Istoria DAO-ismului”, Ed. Herald, București, 2005
24. Sălăvăstru Dorina — „Psihologia educației”, Ed. Polirom, Iași, 2004
25. Ștefan Mircea — „Teoria situațiilor educative”, Ed. ARAMIS, București, 2003
26. Teilhard de Chardin Pierre — „Fenomenul uman”, Ed. AION, Oradea, 1997
27. Teodorescu Laurențiu (traducător) — „HUANGDI NEIJING” („Tratatul intern al Împăratului Galben”)", de pe site-ul www.dao.ro, 2008
28. Zlate Mielu — „Eul și personalitatea”, Ed. TREI, București, 1997
29. Winnicott D.W. — „Natura umană”, Ed. TREI, București, 2003

**Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a II-a, Cluj-Napoca 2011**

Autorul dr. Florin-Gheorghe Mageriu sunt de acord ca lucrarea să fie publicată în volumul (broșura sau CD-ul) Conferinței

Lucrarea: „**Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ-ROMÂNIA KARATE-DŌ**”

Autor: **dr. Florin-Gheorghe Mageriu**